

vereniging

ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Giro nr 46 88 74 t.n.v. de Penningm. der "ODV" Delfgauw

Uitsl.v.publ.&abonn.: Van Blankenburgstr. 76, 2517 XT Den Haag, tel.070-465592
(tussen 17.30 en 18.30 uur)

Secretariaat: Troelstralaan 38, 2641 WG Pijnacker, tel.01736-6577

Verschijnt 2x per maand

15 Mei 1987

Nadruk verboden

31e jaargang

x in de kantlijn is de vraag

Nr. 16

- in de kantlijn is het antwoord

DIEPERE OORZAKEN VAN ANGSTEN EN FOBIEËN

Goedenavond vrienden, Aan het begin van de bijeenkomst moet ik er u op wijzen dat we niet alwetend of onfeilbaar zijn. Dus denkt u in 's hemelsnaam zelf na. Het onderwerp is u zo net gezegd: diepere oorzaken van angsten en fobieën.

Ik denk dat het verstandig is om eerst de zaak enigszins te definiëren. Angsten: over het algemeen gevoelens van onzekerheid of onmacht. Ze vallen uiteen in verschillende soorten. Je hebt de ervaringsangst, relatie met vroegere ervaringen. Je hebt de vrees voor het onbekende. En ten laatste heb je nog een angst-vorm die eig. hoofdzakelijk uit het denken voortkomt: het is een associatief angstgevoel, door het samenvoegen van verschillende feiten, uit het verleden bijv.

Dan hebben we fobieën. Fobieën zijn in feite gebaseerd op een enorme afkeer. Deze kan gebaseerd zijn op vroegere ervaringen, al dan niet in dit leven. Hun uitwerking is over het algemeen een angst, die ontstaat zodra een situatie wordt beleefd die met het vroegere in verband staat. Van een direct bewust weten van de oorzaak is meestal geen sprake. Er is dus sprake van een onbewuste drijfveer die in bepaalde situaties in feite onredelijk angstgevoelens teweeg brengt.

Dan gaan we ons eens afvragen: welke oorzaken kunnen we alzo hebben? Laten we beginnen met het eenvoudige: de angst. Een kind heeft zich verschillende keren aan te heet badwater gebrand, jeugdervaring. Elke keer wanneer er sprake is van warm water, zeker wanneer er wasem afslaat, zal ook de volwassene daar even voor terugdeinzen, om dan heel voorzichtig een tastproef te nemen, of de temperatuur wel juist is.

De associatie is betrekkelijk eenvoudig: een aantal keren heeft men in onmacht een reeks verbrandingen opgelopen.

Die werden veroorzaakt door warme vloeistof. Daar kwam damp af. Dien ten gevolge is damp: gevaar, en wanneer je zo iemand omringd door water, ook wanneer het koud water is dat alleen maar damp door de koudere bovenlucht, dan is er een zekere angst om zich door dat water te gaan bewegen, naar een veiligere oever bijv.

Een tweede voorbeeld: iemand heeft verschillende keren een ervaring opgedaan: laten we zeggen mensen aardig gevonden, geprobeerd om daarmee contact op te nemen, maar op een ruwe manier afgewezen. De kans bestaat dat zo iemand erg verlegen wordt, mensenschuw wordt. Daardoor is zo iemand niet in staat om, reëel eig., zijn medemens te benaderen, laat staan dat-ie in staat is om een contact op te bouwen dat aanvaardbaar is, zolang de eerste toenadering van hemzelf moet uitgaan.

Mislukkingen hebben hetzelfde resultaat. Vele malen mislukken op een bepaald gebied, aarzeling om verder te gaan. En komt men in een situatie die men opeens zou moeten oplossen dan zou die associatie wel eens voor de onzekerheid kunnen zorgen waardoor weer een nieuwe tekortkoming, een nieuwe teleurstelling als het ware, ontstaat.

Er zijn een aantal angsten die uit de zogenaamde prenatale periode stammen. Dan betreft het over het algemeen: denkbeelden en vooral emoties van de moeder in, zeg, de laatste 4 maanden van de zwangerschap. In derg. gevallen kan dus een zodanige afdruk in het embryo plaatsvinden dat als gevolg daarvan het kind situaties gaat vrezen of vermijden die de moeder heeft meegemaakt, ook wanneer het zelve daarmee nooit in beroering is geweest.

Er zijn ook meer algemene angsten. De angst om te vallen, bijv. U zult zeggen: dat is dwaas. Maar het komt ontzettend veel voor. En een van de meest eenvoudige voorbeelden is dit: zodra men zich op een hoogte bevindt, voelt men zich aangetrokken door de ledige ruimte daarnaast.

Hoe komt dat? Men heeft altijd angst gehad voor vallen, en bij de mensheid in het begin was dat ook een heel belangrijk iets, want je moest snel uit de voeten. Iemand die viel werd meestal slachtoffer. Het gevoel: "vallen" en "dood" zijn identiek, was oorspronkelijk dus op realiteit gebaseerd.

Het resultaat is geweest dat zodra een situatie ontstond waarin het gevaar tot vallen aanwezig was een aantal mensen, vooral diegenen die net ontkomen waren aan een of ander drama, als het ware bang waren. Door deze angst raakten ze gefixeerd op het gevaar en voelden zich als het ware getrokken daar naar toe door hun aandacht. Dit gevoel blijft voortbestaan en bij bepaalde nachtermerries bijv., zien we nog steeds valdromen. We kunnen ze dan wel verklaren: er is iets geweest aan het voeteneinde bijv., en dan heb je het gevoel van een val, een lichte verstoring van het evenwichtsorgaan. Maar dat neemt niet weg dat vallen altijd met angst, met panische reacties, ook in de droom, gepaard pleegt te gaan. Maar zelden blijft dit uit.

Er zijn zo uit de oergeschiedenis van de mensheid allerhand denkbeelden naar boven gekomen, bijv. angst voor slangen. Dacht u nog steeds dat een slang glibberig en griezelig was, zoiets als een paling? Helemaal niet waar: ze is droog, ze voelt aan als schuurpapier. Ze heeft geen bepaalde temperatuur, past zich snel aan uw eigen temperatuur aan. De slang is helemaal niet griezelig. Ze kan gevaarlijk zijn, maar dat ligt dan heel vaak meer aan uw reactie dan aan de slang zelf. Dus alweer een oerangst.

Maar reptiliën zijn in het begin van de mensheid een voortdurend en zeer ernstig gevaar geweest.

De afkeer voor reptielen schijnt uit deze periode te stammen. Er waren ook mensen die er wèl mee om wisten te gaan, die ze wisten te vangen of te bestrijden. Hun nakomelingen zijn heel vaak liefhebbers geworden daarvan. Het klinkt ontzettend vreemd, maar dat is werkelijk over geslachten en geslachten overgeleverd.

Bij de fobische verschijnselen zit het iets moeilijker. Een fobie kan ontstaan door een ontstellende angstige emotionele ervaring. Laat me u een voorbeeld geven: een vrouw met twee jonge kinderen bevindt zich in een trein in de oorlog en deze trein wordt gebombardeerd. Ze vlucht met haar kinderen weg, komt er wel goed uit maar rond haar zijn de explosies, het gekerm en gejammer van gewonden en stervenden. Kortom het is chaos, het is hel.

Op dat ogenblik wordt ze gedreven door de angst voor haar kinderen. Ze is dus ontzettend bang maar gelijktijdig sterk gemotiveerd. Ze vlucht weg. De tijd gaat voorbij. Deze vrouw voelt zich niet meer op haar gemak. Ze zal bijvoorkuur niet met een trein reizen. Ze zal waarschijnlijk voor alle openbare vervoermiddelen, die er ook maar iets op lijken, een onredelijke angst hebben. Je zoudt kunnen zeggen dit is dan een fobie geworden. Het is een onredelijke afkeer van bepaalde verschijnselen, bepaalde omgevingen.

Maar het is natuurlijk ook mogelijk dat iemand een fobie heeft die veel verder terug ligt. Om u weer een voorbeeld te geven - ik zal in de inleiding maar wat voorbeelden geven, na de pauze kunt u dan zelf aan het werk met wat ú interesseert - iemand is verdronken in een vorig leven, er is geen compenserende geestelijke ervaring geweest. Zo iemand heeft waarschijnlijk een tijdje in het halfduister of in Schaduwland rond gedooled, en is vermoedelijk bijna onmiddellijk uit de zomerlandfase gereïncarneerd.

Deze persoon blijft angst houden voor het water. Als je zo'n kind zwemmen wilt leren dan zal het misschien op den duur lukken, maar het is gewoon een drama dat een paar jaar kan duren.

Iemand is verbrand: heks bijv., of in een brand omgekomen. Zo iemand heeft een voortdurende afkeer, een panische angst eig., die steeds weer opkomt als er open vuur in de buurt is. Schijnbaar onverklaarbaar, maar in associatie met dat vorige leven wèl verklaarbaar. Want wat kan een grotere indruk op je maken dan juist de ellende waaronder je sterft, zeker wanneer je het niet wilt. Dat is dus een indruk, die is zodanig sterk, die kan, een aantal incarnaties achtereen zelfs, van belang blijven en het gedrag blijven beïnvloeden.

Een groot gedeelte van de fobische verschijnselen kunnen we eig. herleiden tot onbewuste factoren, die een onredelijke reactie, ongeacht het eigen denken of willen, doen rijzen op het ogenblik dat omstandigheden zich vertonen waardoor die fobie wordt gestimuleerd. Dat kunnen associatieve gedachten zijn. Bijv.: je hebt een tijd gevangen gezeten in een kerker. Dat was, zullen we zeggen, nou, 1700. 1800 mag ook. zeg maar 1700, Bastille of zo iets. Ik wil niet zeggen dat u de man met het ijzeren masker bent geweest of zo iets, maar in ieder geval: u hebt daar een tijd doorgebracht. Dat was een enorme pijnlijke, vervelende tijd. U komt later in Venetië en u laat zich rond leiden. U komt in het Doge-paleis en de rest en men laat u ook de kerkers zien. U vlucht weg.

U hebt er normaal geen last van, maar hier wordt u weer herinnerd aan dat oude belevingsbeeld en je denkt: als ik hier blijf, dan lopen ze misschien weg en dan blijf ik alleen achter en ik moet misschien verhongeren.

Je bent gewoon vroeger verhongerd, maar dat weet je niet.

Alweer dus: wanneer we het zo bekijken, héél verklaarbaar. Alleen, wanneer je het eenmaal wéét, kun je gaan vergelijken. Die laatste situatie bijv., wanneer je weet dat je in een kerker verhongerd bent, dan zul je geen lust hebben om kerkers te gaan bezichtigen, maar als het niet te vermijden is, kun je je beheersen, want je zegt tegen jezelf: de situatie is anders, dit zal niet gebeuren. Op de achtergrond blijft onzekerheid en angst maar ze is te domineren, ze is te overwinnen.

Dit zijn de meest voorkomende gevallen - ja, ik heb wel specifieke voorbeelden gegeven maar in algemene zin genomen dan -, maar er zijn nog een paar andere factoren die de mensen wel eens over het hoofd zien. Elke mens is in mindere of meerdere mate afgestemd op een of meer geesten. Of dat nu engelen zijn of overgeganen, maakt verder niet uit.

Er zijn ogenblikken dat de overgegane u geen boodschap kan overbrengen omdat u die gewoon niet afleest. U bent niet in staat om dat telepatische rapport in woorden te vertalen. Toch is er een situatie waarvoor u gewaarschuwd moet worden. Dan wordt geprobeerd uw emotie te wekken, u wordt dan plotseling door allerhand angstvoorstellingen, en misschien ook fantasie-beelden daarbij behorend, zodanig beïnvloed dat u terugdeinst voor iets wat eng. heel normaal is.

Bijv.: een vliegtuig. U hebt heel vaak luchtreizen gemaakt en u moet deze keer - ja, laten we maar een voorbeeld kiezen - van schiphol naar Vancouver. U zoudt normaler wijze dus daar naar toe willen gaan. Maar u hebt al zo'n gevoel van ja-a-a en daar zet je je overheen natuurlijk, want je bent een redelijk mens. Maar je vergeet je biljet. Je moet je biljet gaan halen en dan sta je daar en dan is het op het laatste ogenblik, dan zeg je tegen je zelf: ja, waarom zou ik me haasten? De achtergrond van dit gebeuren is dat u aanvoelt dat er met dat vliegtuig iets niet in orde is. Het is een boodschap die u hebt gekregen.

De angst die hier op de achtergrond ligt is geïnduceerd, door een ander. Maar het gevolg is wel dat u daardoor niet met deze vlucht vertrekt en dat u een latere vlucht neemt, om dan te horen dat het vliegtuig, waarvoor u terugdeinsde, een ongeluk heeft gehad, ernstig of minder ernstig.

De geest kan u dus ook beïnvloeden. Soms gaat dat geleidelijk, zoals in dit voorbeeld, maar het kan ook anders zijn. U loopt op een straat en u bent van plan om over te steken, een dwarsstraat. Dat in die dwarsstraat een of andere doodrijder bezig is de maximum snelheid te verkrachten, ja, daar denkt u gewoon niet over, dat is toch zo onwaarschijnlijk.

Maar net voordat u bij die straat bent, hebt u het gevoel: god, er mankeert me wat! Ben ik benauwd? Heb ik een hartaanval? Helemaal niet. Het was de enige manier om u tot stilstand te brengen, en zelfs die 10 of 20 seconden dat u daar eventjes staat "mijn god, wat is er aan de hand" zijn voldoende om die auto over het kruispunt te laten gaan, zodat het gevaar van aanrijding, dat zeer reëel bestond, voorbij is.

Mensen zeggen wel eens: ach die geesten ik geloof er eig. niet in. Groot gelijk hebt u. U hoeft er niet in te geloven, u wordt er later een, dus dat maakt geen verschil uit. Maar deze irrationele angsten hangen vaak met deze dingen samen.

Er zijn ook mensen die zeggen: ja, maar ik heb angstdromen. Onze eerste vraag is dan: hebt u misschien last van hetgeen u gegeten hebt? Want wanneer het lichaam niet in orde is, dan is heel vaak de droom een van de middelen om dat duidelijk te maken.

Het lichaam kan dan in de droom de voorstelling als het ware zo aan elkaar rijen dat bepaalde angsten ontstaan en deze angst-gevoelens wijzen dan in de richting van een lichamenlijk defect.

Het kan natuurlijk ook zijn dat u bezig bent met zaken die absoluut niet in orde zijn. - Nu ik het even over angstdromen heb, ik hoop dat u het me niet kwalijk neemt, is het toch wel interessant om te weten hoe het in elkaar zit -. Een heel simpel voorbeeld dat heel vaak voorkomt. Iemand weet eig. wel dat hetgeen hij doet boven zijn macht gaat, het is meer geluk wanneer het elke keer goed gaat, dan dat het een bekwaamheid of een zekerheid is. Zo iemand droomt voortdurend dat-ie met een vliegende trapeze bezig is en elke keer bijna valt. Of dat-ie bezig is met touwklimmen of koorddansen, of dat-ie ergens een hele smalle brug over moet steken zonder leuning en er er bijna afvalt.

Zo iemand zegt gewoon tegen zichzelf: je grijpt eig. te hoog. Je doet dingen waarbij het onvermijdelijk is dat er een ongeluk gebeurt. Hier is dus de rede eig. de stimulans van de angst, maar normaal verdring je die rede naar het onderbewustzijn, want je wilt het niet weten. Dus is de droom, de nachtmerrie niets anders dan een poging om je daarop te wijzen.

Nu zeggen er mensen: ja, maar zijn dromen dan niet heel vaak uittredingen? Een uittreding heeft over het algemeen weinig met een nachtmerrie te maken. Geloof u mij. Natuurlijk zijn er ook allerehand merries en hengsten aan onze kant, maar van de soort die u in uw dromen ontmoet zijn ze zeker niet. Je kunt een enkele keer in een astrale wereld een schrikbeeld ontmoeten, maar dan is het maar een enkel schrikbeeld, want daarna volgt een bijna gedwongen ontwaaken. Wannser je werkelijk een hele reeks van angstsituaties achter elkaar krijgt dan is dat nooit een uittreding. Dan moeten we ons afvragen: wat is de reden dat ik zo gedroomd heb en dat niet vergeet? Op deze manier kun je veel te weten komen over jezelf.

De achtergrond van alle dingen zijn voor de redelijke mens duister. Een redelijk mens is iemand die denkt dat-ie alles kan berekenen en die daardoor voor zichzelf voortdurend verhuult hoe weinig-ie in feite begrijpt.

O, excuseert u mij: hier aanwezige redelijke personen uitgesloten.

De rede die wij hanteren omvat maar een zeer klein deel, zelfs van de werkelijkheid waarin we leven. U ziet ongeveer één-achtste van het werkelijke spectrum. Een deel van de uitstralingen ziet u geheel niet, anderen kunt u niet van elkaar onderscheiden, zodat u ze samen brengt in een verzamelkleur, een verzameltint.

Bij geluid is het precies het zelfde. Van alle geluidsmogelijkheden kunt u er gemeenlijk niet meer dan 50% onderscheiden, soms nog minder. D.w.z. dat als u een goed gehoor hebt, u tot ongeveer 16.000 Hertz kunt onderscheiden, maar alles wat daar boven gaat alleen als een aanvulling van een bestaande toon - een door u waargenomen toon - kunt interpreteren, maar niet afzonderlijk.

De doorsnee mens heeft een gehoor, waarbij 10.000, zelfs 8.000 Hertz het gemiddelde onderscheidingsvermogen van tonen wel bepaalt aan de bovenkant. Aan de benedenkant gaat dat bij sommigen tot 20 Hertz, dat is de laagste auditieve waarneembare trilling meestal, bij de meesten begint het echter pas bij 50 of 60. In enkele gevallen gaat het zelfs nog hoger, zijn diepe tonen niet waarneembaar tot ze tenminste 30 Hertz bedragen. En dat zijn nu alleen twee zintuigen.

Nu kunnen we nog over een hele hoop andere dingen gaan praten. U ziet niet de volledigheid.

Maar uw wezen is wel déél van die volledigheid. En in uw wezen is een deel van de totaliteit aanwezig. Dat gedeelte van uw Ik ontvangt wel alles. Dat betekent dat er dingen zijn die u rationeel, visueel, auditief of anderszins niet waar kunt nemen, en dat u toch het gevoel hebt dat ze er zijn. Soms is dat angstwekkend, soms is dat bijna plechtig, vrolijk of geruststellend.

Waar komen die emoties vandaan? Er zijn inderdaad in uw omgeving allerhand uitstralingen, uitstralingen die niet behoren tot een bewust waargenomen deel van de schepping. Hun aanwezigheid kan voldoende zijn om bij u angstgevoelens te induceren, gevoelens van bedreigd zijn, of omgekeerd: om u tijdelijk blind te maken voor alle nadelen en gevaren die aan een bepaalde omgeving of een bepaalde actie zouden kunnen vastkleven. Hier hebben we dus te maken met een deel van het ego zelf dat waarneemt.

Nou ben ik een geest - ja, op het ogenblik heb ik een geleend lichaam, ik zie er dus niet zo goed uit, vroeger zag ik er beter uit en bovendien: onze mode was iets kleurrijker -, als ik nou in uw buurt ben en ik probeer u te bereiken, dan is de kans heel groot dat u het niet merkt. Maar u hebt een gevoel van onbehagen.

Hoe vertaalt u het voor u zelf? "Ja, er blaast iemand in mijn nek. Ik voel dat er iemand naar me kijkt en ik zie niemand. Ik heb het gevoel dat er iemand in de buurt is en ik weet niet wat ik er mee aan moet". Wanneer u nu al onzeker bent, wordt u bang en het wonderlijke is dat juist de mensen die deze verschijnselen ontkennen, enorm bang worden wanneer ze zich eenmaal manifesteren.

Ik herinner mij een geval, waarbij wij zelf, zij het vanuit de geest, betrokken waren. Waarbij een man, een ingenieur overigens, technisch ingenieur, grote reputatie, behoorlijk in zaken, echt wetenschappelijk in zijn denken, alle verschijnselen ontkenden. En toen door eig. een toeval geconfronteerd werd met een klein voorbeeld van telekinese. Een voorwerp verplaatste zich dus zonder dat er een zichtbare reden voor was. Als we goed hadden nagedacht, hadden we het nooit gemanifesteerd, de man had bijna een hartverlamming en dan hadden we met zoiets aan onze kant gezeten.

Waarom was die man bang? Omdat hij geconfronteerd werd met iets dat niet paste in zijn wereldbeeld. Heel veel mensen zijn bang voor zaken die op zichzelf eig. niet zo gevaarlijk zijn, maar waarvan ze geen voldoende begrip hebben, waarvan ze de aanwezigheid steeds proberen te ontkennen. En wanneer ze zich dan manifesteren, dan is dat een enorm psychisch trauma, dat is een angsttoestand, die zich dan, ook wanneer er eig. niets aan de hand is, voortdurend herhaalt wanneer ze met hetzelfde gebeuren worden geconfronteerd.

Typisch voorbeeld op het ogenblik in Rusland: een aantal mensen die sterk betrokken zijn geweest bij het gebeuren in Tsjernobyl voelen zich nog steeds angstig, worden door eigenaardige gevoelens bestormd, handelen niet volledig rationeel op het ogenblik dat ze in de buurt zijn van een kerncentrale. Trouwens, het is een van de redenen dat er plotseling zoveel ontwapeningsvoorstellingen komen, maar dat is weer een tweede punt. Hier hebben we dus ook weer: wat je niet kent daar ben je bang voor.

Een mens is over het algemeen bang voor die dingen die hij niet kan verklaren. Want er is een tijd geweest dat alles wat onbekend was, een gevaar kon vormen. En langzaam maar zeker ging men leren dat er in bepaalde gebieden zo'n gevaar bestond. Dat werd dan taboe, daar mocht je niet naar toe. Waarom? Omdat, ja, dan zoekt men een verklaring: de geesten, of goden, of dat het wat

anders was. Maar in feite alleen omdat men niet wist wat men met derg. dingen aanmoest.

Soms vreest men verschijnselen die men niet verklaren kan en probeert men ze te rationaliseren. Daarom hebben we zoveel dondergoden op aarde gehad. (Tegenwoordig hebben ze de goden weggegooid, blijft het donderen over).

Men dondergod is in feite een fictieve gestalte die een verklaring vormt voor een verschijnsel waar we geen raad mee weten. Wanneer wij nu die gestalte aanroepen hopen we dat het verschijnsel wegblijft. Men groot gedeelte van godsdienst en verering is in feite ontstaan door angst voor het onbekende en het personifiëren van het gevreesde. Dit is de geschiedenis van de mensheid. Niet alleen van u en uw eigen angsten. Van alle mensen.

U bent bang voor machteloosheid, u bent bang voor datgene wat u niet begrijpen kunt, waar u niet tegen opgewassen bent. Angst is in feite een symptoom van de eeuwige drang om jezelf te handhaven, jezelf in stand te houden. Angst is de waarschuwing voor vele dingen die gevaarlijk zijn, maar waarvan je het gevaar toch niet kunt omschrijven. Angst is de herinnering van vele dingen die je allang vergeten bent, oprijzend op het ogenblik dat je opnieuw ermee geconfronteerd wordt. En wat is de fobie anders dan een gefixeerde angst die voortdurend terugkeert wanneer onbegrepen werkingen in je omgeving plaatsvinden.

Ik heb hier in deze inleiding, dacht ik, een richting aangegeven voor de diepere verklaringen die te geven zijn voor angsten en fobieën. Men richting, meer niet. Het is nl. onmogelijk om een derg. gebied in zijn totaliteit, in korte termijn, en dan nog bondig te behandelen. Maar na de pauze krijgt u de gelegenheid om vragen te stellen en dan kunt u meer specifieke zaken naar voren brengen, mits zij van niet-persoonlijke aard zijn.

Ik kan me voorstellen dat er onder u zitten, die zeggen: ja, maar elke keer wanneer ik een koppie thee drink, heb ik angst dat ik vergiftigd wordt. Dan blijven mij dus twee antwoorden over. Dan kan ik zeggen: ja, met de moderne productiemethoden verbaast me dat ook niet. Of ik kan zeggen: nou u bent waarschijnlijk in een vorige incarnatie een Socrates of Biogenes of iets dergelijks geweest, en u hebt een gifbeker gedronken. Maar in de praktijk, zou ik zeggen, heeft het geen zin om een derg. persoonlijke vraag te stellen.

In uw vraagstelling verzoek ik u zich te beperken tot algemene benaderingen en voorbeelden, want alleen dan hebben we er allemaal wat aan. En u kunt vaak een voor u persoonlijk interessant punt wel zodanig inkleden dat het algemeen beantwoord kan worden en dus voor iedereen van belang blijft.

En daarmee wil ik dit eerste gedeelte afsluiten. Ik heb het bewust niet al te lang gemaakt, dan blijft er zoveel te meer tijd over om de voor u saillante punten uit dit onderwerp naar voren te brengen in de tweede helft. Ik zou zeggen laten we 15 tot 20 minuten er voor nemen, dan kunt u al uw vragen nog een keer overwegen en opstellen en dan zal ik na die tijd weer aanwezig zijn om u zo goed mogelijk op alle punten van antwoord te dienen.

Ik wens u een aangename pauze toe.

- : -

- 7 -

VRAGEN

- x Hoe kan men het beste angst, bijv. vallen, overwinnen?
- Wanneer u bijv. evenwichtsstorings heeft, laat u het gehoor eens een keer nakijken. Over het algemeen kan daar dan al wat aan gedaan worden.
- Wanneer het gewoon een angst voor vallen is die u normalerwijze hebt: realiseer u: punt 1, dat u door u te concentreren op iets anders, het gevaar aanmerkelijk verminderen kunt; punt 2, is het onbeheersbaar, dat u misschien in regressietherapie een verklaring hiervoor kunt vinden, waardoor het beheersbaar wordt.
- En ten laatste: realiseer u dat vallen alleen daar voor komt waar u aan u zelf twijfelt. Probeer zo weinig mogelijk aan u zelf te twijfelen.
- x Zijn angsten "erfelijk" of brengen ouders zelf angst over (bijv. voor onweer)?
- Dat is ongetwijfeld waar, het kind zal zich in zijn jeugd jaren zeer sterk oriënteren aan de ouders en heeft de neiging, ten aanzien van een van beiden ten minste, een zeker imitatief gedrag te ontwikkelen. Hebben de ouders bepaalde angsten dan zal het kind in zijn jeugd deze overnemen. En als dat een angst voor de hel is dan is het kind ook innerlijk later bang voor de hel.
- Is het een angst voor onweer: dito dito, etc.
- Deze angsten zijn aangeleerd, ze kunnen overwonnen worden maar men moet zich dan realiseren waarom men bang is. In zekere zin zijn ze dus overdragelijk, ze zijn echter niet zondermeer erfelijk, d.w.z. in de genen vastgelegd. Dit betreft meer alleen meer algemene angstgevoelens die voor het merendeel van de mensheid gelden.
- x Een patient in een psychiatrische-inrichting hoort "stemmen". Zijn dat "normale geesten" die doorkomen, of is dat een psychose?
- Ja, in heel veel gevallen is het gewoon een storing in het gehoor, waardoor de bloedruis zeer sterk kenbaar wordt, waarbij de persoon zelf dan zijn onderbewustzijn gebruikt om daar een zekere taal in te leggen, dus om er woorden uit te horen.
- Dat is het meest voorkomende verschijnsel.
- Een geest kan natuurlijk wel invloed uitoefenen, maar wanneer u in een derg. kliniek bent is de kans op gevoeligheid aanmerkelijk groter. Er is sprake van een psychische onevenwichtigheid en er zouden dus ook telepatische signalen een rol kunnen spelen.
- x Hoe komt men zonder psychiaters van ervarings-angsten af?
- Door zichzelf voortdurend weer op de proef te stellen. Het is heel eigenaardig, wanneer je een ervaringsangst hebt opgelopen en je hebt jezelf een aantal malen bewezen dat je toch heus het gevreesde gemakkelijk aankunt met wat je nu weet, dan zul je die angst als vanzelf verliezen.
- x Als iemand een erge angst voor de dood heeft, wat kan hij daar aan doen?
- Tja..... Ik zou haast zeggen: niet aan denken en rustig afwachten, dan gaat het vanzelf voorbij. Maar in de praktijk zal men zich af moeten vragen: waarom ben ik bang voor de dood? Heel vaak komt men dan tot de conclusie dat het eig. op grond van een aantal dingen in eigen leven en verleden is, dat men vreest voor de mogelijkheid dat men later beoordeeld zal worden. Iets wat in de christelijke maatschappij een grote rol speelt.
- Wanneer dat eenmaal het geval is, realiseer je dat je het verleden niet ongedaan kunt maken, maar dat je het wel in het heden kunt compenseren. Probeer dat en je zult ontdekken dat je angst voor de dood vanzelf minder wordt.

- x Op welke wijze kunnen ondergane emotionele ervaringen worden gecompenseerd na de overgang?
- Ze worden niet gecompenseerd. Een emotionele ervaring wordt gefixeerd samen met het beeld van de omgeving, maakt deel van het bewustzijn uit en maakt dus uitwisseling van gedachten in de sferen mogelijk op dit terrein. Dat is het enige wat je er van kunt zeggen. Een compensatie voor emoties bestaat er niet. Er bestaat wel een ervaring die door de emotie ook geestelijk is vastgelegd en die daardoor geestelijk een aantal mogelijkheden biedt.
- x De voorstellen tot afschaffing van kernwapens; worden deze voorgesteld uit angst, of wil de ene partij de andere partij laten ontwapenen om hem zonder veel moeite te overheersen?
- Ja, u komt met leuke vragen. Hartelijk gefeliciteerd ermee. Het is heel eenvoudig. Er is inderdaad een angst voor atoomwapens, omdat men ontdekt heeft wat een enkele betrekkelijk simpele explosie kan aanrichten. En dat is heel wat meer wat ooit publiek is geworden of nu nog wordt toegegeven. Het resultaat is dat men beseft, ook wanneer slechts enkele atoomwapens in ons land exploderen, dat we daar zolang het slachtoffer van zullen zijn, en er zoveel mensen nadien nog aan zullen sterven of ziek van worden, dat dat eenvoudig niet aanvaardbaar is. We kunnen een oorlog met deze wapens niet winnen, laten we ze dus afschaffen, dan kunnen we wapens ontwikkelen waar we wèl mee kunnen winnen.
- Machtsbewustzijn speelt bij alle bewapening een grote rol en over het algemeen - neemt u me niet kwalijk - zijn de heren die zich daar mee bezig houden op een leeftijd dat, zullen we zeggen hun eigen geslachtelijke activiteiten wat minder worden, en dat kunnen ze dan schitterend door raketten als het ware compenseren.
- x Een eenmaal ontstane angst voor een bepaalde situatie trekt dus steeds weer diezelfde situatie aan. Hoe doorbreekt men deze vicieuze cirkel?
- Door zich te realiseren dat men de situatie vreest. Zich, terwijl men er niet mee geconfronteerd is, af te vragen hoe men een derg. situatie kan oplossen, en zo zijn eigen gedragslijn in de situatie te wijzigen, waardoor de fixatie op den duur vanzelf doorbroken wordt.
- x Is het mogelijk dat iemand een angst heeft voor een toekomstig gebeuren dat verband houdt met een fobie? (Rij regressie blijkt dat het angstbeeld niet in het verleden te plaatsen is.)
- Dat kan in vele gevallen inderdaad waar zijn, omdat de zogenaamde regressie niet alleen teruggrijpt op het verleden, maar in feite op het bewustzijn van de gehele persoonlijkheid zover dit om het huidige punt in tijd gegroepeerd is. Er kunnen dus ook toekomstige waarden en angsten mee een rol in spelen, ofschoon het zeer zelden voorkomt dat deze de werkelijke oorzaak zijn van fobieën.
- x Welke therapie vindt u het meest geschikt om onbewuste angsten of fobieën te behandelen, en kunnen deze ook zonder hulp verwerkt worden?
- Wat het tweede betreft: ik meen dat dit in vele gevallen mogelijk is, zodra de patient bereid is om zijn angsten onder ogen te zien en er zelf als het ware een oplossing voor te zoeken. Dan blijkt de overwinning ook zonder verdere hulp mogelijk.
- Psychiatrische hulp kan heel goed zijn, maar vergt over het algemeen zeer veel tijd. Daarbij kan de fixatie op de psychiater een fobie op zich zelf worden.
- Blijft dus over: eenvoudige psychologische benadering door anderen. Eventueel: suggestieve rituelen of hypnose, dan wel regressietherapieën.

Er zijn dus vele mogelijkheden om met de hulp van anderen tot een oplossing te komen. Wanneer u het mij vraagt is de suggestieve benadering of de hypnotische benadering meestal de beste.

x Hoe blijvend zijn de veranderingen in angstbeleven en gedrag, door de therapie die de modaliteiten van het innerlijk zintuiglijk herinneren leert veranderen bijv. negatief beeld, anderskleuren e.d.?

- De verandering die ontstaat is niet gelegen in de angst, maar in de reactie daarop. M.a.w. door beelden anders in te kleuren, neem je de werkelijke beweegredenen niet weg, maar je verandert de reacties zodanig dat ze voor anderen aanvaardbaar en mogelijk zelfs tendele voor de patient zelf beheersbaar zijn.

Ik vind een derg. oplossing dus over het algemeen niet de beste, maar men kan hierover van mening verschillen.

x Ik hoor van u uitdrukkingen zoals Zomerland. Dit doet me denken aan Josef Rulofs. In een van zijn boeken heeft hij het over klassen. Dit wordt vaak geïnterpreteerd als discriminatie. Dit komt op mij angstig over.

Heeft hij dit echt zo bedoeld, of interpreteren wij mensen dat verkeerd?

- Mag ik de vindingrijkheid prijzen van degene die de vraag gesteld heeft?

Zeer kort gezegd: klassen is eenvoudig een weergave van de bij mensen nu eenmaal bestaande neiging alles in vakjes in te delen. In feite bestaat ze niet reëel. Ze zijn afhankelijk van het eigen bewustzijn en dus de wereld waarin men normaal verkeerd. Niet van een bepaald punt dat men bereikt heeft, waardoor men tot een soort bijzondere gemeenschap behoort, bijv. tot de miljonairs of zo in de geest.

Wat dit betreft zou ik dus zeggen dat Rulofs geprobeerd heeft een besefte waarde om te zetten in termen die in zijn tijd aanvaardbaar en begrijpelijk waren, maar dat hierdoor een onjuiste interpretatie bij degenen die zich nog met zijn werken bezig houden, zoals in vele andere gevallen, wel in de hand wordt gewerkt.

x Wat vindt u van regressie-therapie?

- Ik heb u al duidelijk gemaakt dat ik ze over het algemeen een hulpmiddel vind. Ik prefereer andere oplossingen, omdat deze voor de geestelijke bewustwording beter zijn, maar wanneer men werkelijk angsten heeft, of moeilijkheden heeft waar men niet overheen kan komen, kan de regressietherapie u helpen. Hetzij door u de oorzaak ervan te doen beseffen, of, wanneer dit misschien niet haalbaar is, u een oplossing te suggereren, waardoor u denkt dat u de oorzaak kent en hierdoor tevens een zekere beheersbaarheid van het verschijnsel bereikt.

x Een vrouw die telkens weer, op bekend terrein, slappe benen krijgt, het voor de ogen ziet draaien, het liefst maar binnen de vier muren van de kamer blijft en zovast in paniek raakt om de straat op te gaan.

Hoe kan deze persoon geholpen worden van deze toestand af te komen? Ze is eerlijk van zeer goede wil.

- Nou ja, ik zal het proberen. In de eerste plaats: wanneer u slappe benen krijgt, dan kan even diep adem halen en blijven staan, u wel weer wat minder slappe benen geven. Probeer regelmatig kleine afstanden af te leggen, u zult daardoor gewend raken aan het buiten zijn en daardoor als vanzelf op den duur grotere afstanden kunnen afleggen.

Wat uw duizelingen betreft: ook hier zijn enkele diepe rustige ademhalingen, waarbij u vooral ook volledig uitademt, meestal voldoende om de duizeling te doen bedaren.

x Wij doen een onderzoek naar een mogelijke samenhang tussen astrologische factoren enerzijds en homosexualiteit anderzijds.

Bij dit onderzoek komt een enorm spanningsveld naar voren die de homoseksueel ervaart in en door zijn buitenwereld.

Kerk en maatschappij reageren soms enorm sterk op homosexualiteit. Komt die reactie wellicht voort uit angst en zo ja, waar is die angst op gebaseerd? Of waar komt die angst in wezen vandaan?

Waarom is de hetero-sexuele mens zo bang voor het homoseksuele?

- Dat is een verschijnsel dat door het Christendom is ontstaan. Ik mag er op wijzen dat in het verleden homosexualiteit ontzettend veel voor kwam en dat bijv. vele griekse oudere heren een roosje gingen plukken op de Agora, waarbij het roosje dan van mannelijke kwaliteit en aard was.

Tijdens de kruistochten was de schildknaap over het algemeen niet alleen de drager van schild en wapens voor zijn heer, een soort bediende dus, hij was daarnaast tevens de oplossing voor de problemen die op een bepaald gebied kunnen ontstaan wanneer je lange tijd alleen in een mannen-gemeenschap leeft.

Ik wil er verder nog aan herinneren dat deze geaardheid ook binnen de kerk zeer veel is voorgekomen.

In het christelijk denken is het nageslacht het belangrijkste. Dat is ook begrijpelijk, want kinderen worden volwassenen.

Volwassenen die een bepaald geloof aanhangen zijn horig aan diegenen die dit geloof verkonden en dientengevolge is de macht van de kerk en invloed van de kerk mede afhankelijk van het aantal kinderen dat in dit geloof wordt opgevoed.

Homoseksuelen werken daaraan niet mee en zijn als zodanig verwerpelijk, terwijl zij bovendien - en dat is toch ook niet volgens de wil des Heren volgens kerkelijk inzicht - de overbevolking helpen beperken.

Ik geloof dus dat je hier het volgende moet zeggen:

Er komen in vele horoscopen spanningsvelden voor die over het algemeen vooral liggen in vierkanten die gemaakt worden tussen Mar-Venus enerzijds en langlopende planeten anderzijds, meestal Jupiter en Uranus. Wanneer hier een vierhoeksaspect ontstaat dat bovendien zich uitbreidt, zeg in het elfde of twaalfde huis -eerste paar graden van twaalfde huis- en daarnaast in het negende of tiende huis, dan kunnen we met zekerheid zeggen dat een derg. neiging een rol speelt in dit leven, dat er spanningen uit voort kunnen komen.

Je kunt verder dan nog zeggen dat in feite de mens normalerwijze bisexueel is, d.w.z. dat hij zich zowel tot eigen geslacht als ander geslacht aangetrokken gevoeld. In de jeugd is de aantrekking tot eigen geslacht zelfs zeer duidelijk kenbaar, daarna verwatert ze en wordt ze zeker ook door het algemeen overheersende sociale patroon als het ware weggewerkt tot een andere vorm van uiting, maar zelfs wanneer je achter de meisjes aangaat, zijn er bepaalde vriendschappen die dan wel niet sexueel worden uitgedrukt, maar die dan toch een zekere sexuele achtergrond hebben.

Het is duidelijk: personen die genoemde facetten vertonen in hun horoscoop, zullen daarbij eerder geneigd zijn om, zullen wij zeggen contact met de eigen sexe te beleven, en de gevolgen daarvan kunnen dus, juist wanneer Jupiter er bij betrokken is vooral, ook zeer negatief uitwerken op de sociale contacten.

x Kunt u iets zeggen over het ontstaan van faalangst en hoe je dit het beste kunt benaderen?

- Faalangst ontstaat daar waar men meent een bepaalde prestatie te móeten leveren. Zolang je gewoon presteert zonder je af te vragen

of het wel voldoende zal zijn, presteer je meestal meer dan voldoende. Maar op het ogenblik dat je je afvraagt of het wel voldoende zal zijn ben je daardoor zodanig geremd dat het onvoldoende wordt.

M.a.w.: faalangst is in feite een voorstelling van datgene wat van je verwacht wordt waaraan je zelf niet meent te kunnen beantwoorden. Hierdoor worden ook je eigen prestaties mede sterk beïnvloed.

x Iedereen zal dit wel eens meegemaakt hebben, daarom hoeft het antwoord niet persoonlijk te zijn.

Het gaat om de volgende droomervaring:

In een droom kom ik in een paniek-situatie terecht, in een laag-
astrale sfeer. Dan zeg ik tegen mijzelf: dit mag niet duren ik móét wakker worden.

Slechts met de gróóteste krachtsinspanning word ik wakker en ben blij met de mij vertrouwde omgeving.

De vraag is: Als ik géén moeite had gedaan om wakker te worden, was ik dan overleden ten gevolge van de grote schrik en was ik dan lange tijd in die lage sfeer gebleven?

- Nou, dat laatste lijkt me onwaarschijnlijk, omdat de meeste mensen wanneer de paniek-toestand een bepaalde emotionele grens begint te benaderen, als vanzelf ontwaken, zij het dan vaak met lichte zweetdruppels op het voorhoofd. Maar wanneer u inderdaad uitgetreden zoudt zijn naar een lagere sfeer - ik zeg opzettelijk niet: astrale sfeer, omdat deze weliswaar schrikbeelden kent, maar geen schrikbeelden die met een verblijf in die sfeer verbonden kunnen zijn -, wanneer u in een lagere sfeer een schrikervaring hebt en u bent bang voor datgene wat u daar ziet, bent u er ook over het algemeen kwetsbaar voor.

Één van de regels bij uittréding is: zodra de wereld er minder aangenaam uitziet, zorg er voor dat u niets van die wereld aanneemt of tot u neemt, zelfs wanneer het u wordt aangeboden. Wanneer u bedreigd wordt, realiseer u: ik ben uit een andere wereld, een bedreiging kan mij niet beroeren. In derg. gevallen zult u misschien ook ontwaken en u zult er alleen één nadeel bij hebben, u bent dan waarschijnlijk nijdig dat u alweer wakker bent, in plaats van blij te zijn weer in uw bekende omgeving te leven.

Maar voor de rest dus: de kans dat je daaraan overlijdt is betrekkelijk gering, tenzij je waarden uit die wereld tot je neemt, waardoor een zekere gelijkheid en afstemming ontstaat, die ofwel horigheid aan entiteiten uit die sfeer, dan wel, in het ergste geval, werkverschaffing voor de begravenisondernemer ten gevolge heeft.

x Er is angst voor het verleden en er is angst voor de toekomst. Angst voor het verleden betreft iets wat daadwerkelijk heeft plaats gehad en angst voor de toekomst betreft iets dat misschien zou kunnen gebeuren: een mogelijkheid.

Wat houdt die angst - zowel voor de toekomst als voor het verleden - ononderbroken in stand?

- De angst voor het verleden wordt in stand gehouden door een visie die we hebben ten aanzien van onszelve, waarbij wij menen dat wij in het verleden anders hadden moeten en kunnen reageren. Of dat wij in het verleden een slachtoffer zijn geweest van omstandigheden waar we machteloos waren, terwijl we in feite toch wel bepaalde mogelijkheden zouden hebben gehad.

Wat betreft de toekomst. Het is heel eenvoudig: de mens weet dat hij zelf te kort schiet, hij verwacht dit ook van alle anderen, dientengevolge veronderstelt hij dat elke verandering een bedreiging

- betekent - daarom zijn er ook zoveel orthodoxe mensen - en hij zal gelijktijdig het ergste veronderstellen. Hoe meer je de toekomst vreest voor hetgeen gaat komen, hoe kleiner de kans is dat je in het heden de gevreesde ontwikkelingen in de toekomst kunt wijzigen.
- x Kan de geest niet gedurende de gehele dag openstaan voor die wenken en aanduidingen van de verborgen angsten uit het onderbewuste, zodat we ze gade kunnen slaan en in het bewustzijn kunnen opnemen?
- Daar heb je nou mensen die vechten voor de 36-uren-week, en die ons rond de klok dienst willen laten doen.
- Luister even: u leeft op aarde, dat betekent dat u ook moet leren leven met uw eigen angsten. Voor uw bewustwording kunnen ze van belang zijn. Alleen in sommige gevallen zullen we u daarbij willen en kunnen helpen.
- Als we u hier tegen elke ellende beschermen, dan zitten wij met de ellende als u overgaat. Want dan zitten we met een verwend kind dat niet in staat is te begrijpen dat het zelf een ontwikkeling moet vertonen, voordat het geestelijk lichtere en prettigere waarden kan leren beleven.
- x Veel mensen durven s'avonds niet op straat uit angst.
- Kan een paragnost dit probleem oplossen, door bijv. de hoofddealers van drugs op te sporen? Tot nu toe werkt de politie.
- Ik ben bang dat als paragnosten dat zouden doen, er een tekort aan paragnosten zou ontstaan.
- Laten we heel eenvoudig zijn: u bent bang om naar buiten te gaan, omdat u niet gewend bent u zelf te verdedigen. Leer u zelf verdedigen en u zult minder bang zijn.
- x In Lantasië (grote oceaan) zwemmen kinderen angstvrij tussen haaien. "Het zijn vrienden, ze beschermen het eiland". Kan dit inderdaad?
- Ja, waarom niet?
- x Laats heeft iemand het niet overleefd, maar dié zou de haaien-geest beledigd hebben.
- Zouden Nederlandse kinderen, die niet zo met de natuur opgroeien, dit ook kunnen leren?
- Ik vraag mij af of het mogelijk is gezien de houding van de ouderen. Nederland heeft weer andere feilen en opvoedingsmogelijkheden. In Nederland heeft men iedereen geleerd dat je van de gemeenschap alles mag eisen, maar niemand heeft ze geleerd dat de gemeenschap daar dan ook de mogelijkheid voor moet hebben. Bientengevolge zijn er in Nederland een hoop conflictsituaties ontstaan, en wanneer iemand daar tegen in gaat, zegt men dus niet: de haaien hebben hem opgegeven, maar: dat is een fascist.
- x Is angst bij dieren erfelijk of bestaat ze ook in de geest en dus ook na de dood? Idem bij mensen?
- Een dier leeft over het algemeen voor drie-kwart instinctief, d.w.z. dat het gehele patroon van het denken, dat wel degelijk aanwezig is, door genetische erfelijke kwaliteiten mee bepaald wordt. Daarnaast opvoeding natuurlijk en omgeving.
- Het dier zal ervaringen opdoen, maar de angst in zichzelf is voor het dier een ogenblikservaring die een verweer op een aanvaarding in machteloosheid ten gevolge moet hebben. Bientengevolge zal het dier na de dood deze angsten niet meer zodanig ervaren, maar hij zal de ervaring blijven behouden en deze gebruiken wanneer een volgende incarnatie eventuele mogelijkheden biedt.
- Er ontstaat dus door de angst-beleving in dit leven een meer selectieve incarnatiedrang wanneer men eenmaal is overgegaan.

x Is het grootste deel van gevallen in psychiatrische klinieken ook niet op angst (neurosen) gebaseerd. Hoeveel procent is terug te voeren op nare ervaringen uit vorige levens (20% vloeit waarschijnlijk voort uit bezetenheid)?

In hoeveel gevallen zou met een goede paragnost hulp kunnen worden geboden? Zou regelmatig bezoek en diagnosestelling van één of twee paragnosten niet nuttig zijn (i.p.v. de zinlose, langdurige "behandelingen" van zgn. deskundigen)?

- Deze vraag heeft meerdere addertjes onder het gras.

In de eerste plaats: bezetenheid of aanhechting komt inderdaad - vooral bij patienten met schizofrene verschijnselen - voor ongeveer 15 tot 20% voort uit een geest, die op welke wijze dan ook met de patient het bewustzijn enigszins deelt.

Wanneer we verder nagaan wat er uit het verleden of uit verdrongen ervaringen voort is gekomen en gevoerd heeft tot de storingen, dan kunnen we waarschijnlijk nog eens 20% genezen. D.w.z. dat ongeveer 40% door paragnosten inderdaad behandeld zou kunnen worden met enige kans op goed resultaat.

Er blijft 60% over waarbij sprake is van lichamelijke afwijkingen, vooral imbalancies, interne secreties, lichte vergiftigingsverschijnselen en dergelijke, welke de ziekte verschijnselen in feite veroorzaken. In derg. gevallen zou ongeveer 17% genezen kunnen worden door een lichamenlijk onderzoek, waarbij rekening wordt gehouden met de aanwezigheid van alle lichaamsafscheidingen en de verhouding waarin ze voorkomen. Wat overblijft is alleen te genezen door de door u gelaakte pseudo-deskundige -zegt ú dan- behandeling.

Ik zou er verder op willen wijzen dat ik de deskundigheid van de afgestudeerde psycholoog, psychiater, ongeveer gelijk stel aan die van de afgestudeerde theoloog.

Men vriend van mij heeft een theoloog eens als volgt gedefinieerd: theoloog: nee Theo liegt nog steeds.

x Moeten op aarde doorgemaakte traumatische ervaringen na de dood exact zo herbeleefd worden, dus nog eens worden ondergaan?

- Ze worden weer ondergaan, maar ze worden nu ondergaan met een deel hebben aan alle factoren, m.a.w. je begrijpt nu waarom en hoe.

De traumatische ervaring komt meestal voort uit het feit dat je niet in staat bent het hoe, het waarom, de reden de samenhang te beseffen. Het gevolg is dus in feite een bevrijding van de traumatische ervaring en niet een nogmaals beleven en intensifiëren van het trauma.

x Is er een mogelijkheid om ook wanneer je in leven bent, die trauma's in zijn gehele samenhang te herbeleven? Zodat die nu al opgelost worden?

- Die mogelijkheid bestaat theoretisch, maar in de praktijk hebben de mensen over het algemeen niet voldoende inzicht in alle factoren die bij het ontstaan van een psychisch trauma een rol spelen, en als gevolg daarvan is een werkelijke oplossing over het algemeen zeer moeilijk.

x Hoe tekent angst zich in de aura af; is er verschil tussen nervositeit en traumatische angst? En wat is "dichtklappen"; wat gebeurt er dan met het astraal lichaam, en eventueel de chakra's?

- Nou, het astrale lichaam klapt ook. Het is dus een applaus van alle delen van de persoonlijkheid zou je kunnen zeggen.

Dichtklappen is over het algemeen dat men tijdelijk immuun wordt voor alle invloeden van buitenaf, zodat we een soort terugkoppeling krijgen van een bestaande emotie, die zichzelf voortdurend versterkt, tot zij een onbeheersbare uiting vindt en als gevolg daarvan wederom een open gaan van de aura tengevolge heeft.

Nervositeit kan over het algemeen in de aura worden geconstateerd als we kijken naar de tweede uitstralingslaag. Wij zien daar dan een bruin-rode bibberatie optreden, ongeveer vergelijkbaar met de uitslag van een pen die een zeer snelle frequentie moet optekenen, zoals je dat bij aardbevingen wel eens hebt. Het patroon is er wel enigszins vergelijkbaar bij, want je hebt toppen en dieptepunten.

Heb je een werkelijk psychisch trauma, dan hebben we te maken met een tijdelijk omhoogslaan van het geheel.

We krijgen dan een tijd lang een verhoogde rechte lijn die aangeeft: een afgeslotenheid voor andere invloeden en gelijktijdig ook weer een intensifiëring van alle invloeden.

Een werkelijk psychisch trauma geeft over het algemeen roodachtige vlammen te zien die doordringen tot in het derde deel van de aura, de buitenste of zgn. blauwe laag.

- x Op grond van welke angst weigert een winkelier nooit een klant, ook al heeft hij er een hekel aan?
- De winkelier weigert natuurlijk niet een klant te bedienen, al heeft-ie een hekel aan hem, omdat-ie bang is dat zijn winst terugloopt.
- x Op grond van welke angst worden sprekers in kerken, in universiteiten ook wel, nooit onderbroken, of is dit allemaal verdraagzaamheid?
- Neen, dat is doorgewoone beleefdheid.
- x Waarom worden hooggeplaatste beschaafd sprekende personen (ministers, of ook presidenten soms) zelden aangevallen, ook al is het zonneklaar dat zij de zaak bedriegen?
- De rechter veroordeelt zichzelf maar zelden. Degeen die dat beseft klaagt hem niet aan.
- x Wat betekent in de droom: lopen door lege kamers?
- Op zoek zijn naar werkelijke inhoud.
- x Is alle bewapening eigenlijk niet op angst gebaseerd? Kan en zal de onuitroeibaar lijkende wapenhandel ooit onder controle komen en/of afgeschaft worden?
- Dat zijn twee vragen.
In de eerste plaats: bewapening is over het algemeen een uiting van een machtsdrang en niet zo zeer van een angst. In de tweede plaats: de wapenhandel zal nooit kunnen worden uitgeroeid zolang hooggeplaatsten aandeelhouder zijn.
- x Is in uw wereld te voorzien of op de lange duur continenten tot afschaffing van alle wapens zullen overgaan (nucleaire, maar ook pistolen, e.d.) of juist tot het vrijgeven ervan?
- Alleen het vrijgeven ervan kan uiteindelijk tot afschaffing voeren, want als je de bewapening vrijgeeft dan heeft geen regering en geen misdadiger meer het voordeel dat hij bewapend is tegenover weerlozen.
- x Hoe kan men wraakzucht, gebaseerd op sterk traumatische gewelddadige ervaringen het best overwinnen?
- Door zich te realiseren dat men zelf onder gelijke omstandigheden mogelijk evenzo gehandeld zou hebben. Dit is iets wat de meesten over het hoofd zien.
Ik wil u er aan herinneren dat kort geleden nog een jood aangeklaagd is, en uitgewezen, omdat hij als kapo wreedheden had begaan tegenover zijn geloofs- of rasgenoten in een concentratiekamp. En dan zeggen ze: wij hadden het niet gedaan. Ja, ze hebben de kans niet gehad. Dat klinkt misschien erg gemeen, maar als het om je eigen leven gaat ben je vaak bereid om het leven van anderen eraan op te offeren. En degene die dat weigert, is eerder een uitzondering

dan een gemiddeld persoon.

Het is dus heel erg duidelijk: wanneer je wraakzucht hebt ten aanzien van iets wat een traumatische ervaring in het verleden is, moet je je afvragen: wat zou ik gedaan hebben als ik in de plaats was geweest van die ander, wanneer voor mij dezelfde pressie, dezelfde regels, het zelfde denken en geloof gegolden zouden hebben? Dan zult u concluderen: ik zou waarschijnlijk niet veel beter geweest zijn. Als u tenminste eerlijk bent tegenover u zelf.

En dat kan u dan helpen om de persoon in een reëler licht te zien.

U zult hem nooit vriendelijk bejegenen, dat is weer wat anders, maar u zult in ieder geval niet meer een haat koesteren zondermeer. U zult datgene gaan haten waardoor een derg. gedrag kan ontstaan en niet meer de personen die de traumatische ervaring hebben veroorzaakt. En het haten van verkeerde manieren van leven en denken lijkt mij goed. Want dit brengt u er toe om juister en beter te leven en te denken. Maar het haten van personen brengt u er slechts toe u te vernederen tot hetzelfde peil waarop u ze eens ontmoet hebt.

x Wat zou een snel-agressieve sadistische persoon het best kunnen doen, waar zijn neiging goeddeels het gevolg is van belemmerde ontwikkelingsmogelijkheden?

- Ik zou de sadist aan willen raden om een aantal masochistische ervaringen te ondergaan en gelijktijdig enige studie te verrichten, zodat hij/zijn gevoel van minderwaardigheid, althans enigszins, bevrijd kan worden. /van

x Wat is de beste houding tijdens gemarteld worden (je er tegen verzetten?)

- Ontspan u zoveel mogelijk. Concentreer u op iets wat er niets mee te maken heeft en wat zo weinig mogelijk dus een rol kan spelen, hetzij in de reden van de marteling, hetzij in de gevolgen ervan. Hierdoor ontspant u zich lichamelijk veel sterker.

Wanneer de pijnprikkel een zekere hoogte bereikt, schakelt ze uit. De psychische vrees versterkt niet boven de pijngrens en u komt daardoor in een toestand dat u ook sneller recupereert.

x Wat is recupereren?

- Herstellen. Herstellings-vermogen is recuperatie-vermogen. Recupereren betekent dus gewoon dat u sneller de gevolgen van de marteling te boven komt, zover deze geen onherstelbare schade aan het lichaam hebben aangebracht, en zelfs in dat geval zult u over het algemeen toch beter leren met deze beschadiging te leven.

x Is eventuele uittreding ook mogelijk in heel ernstige gevallen?

- Zij is inderdaad mogelijk, maar zij vergt een zodanige beheersing dat we niet aan kunnen nemen dat de meeste mensen die onder de omstandigheden waaronder marteling begint en gepleegd wordt, dit zullen kunnen bereiken.

Maar met absolute concentratie kan men, wanneer men dit voor die tijd al heeft geleerd, inderdaad uittreden en daardoor in feite het lichaam geheel overlaten aan de marteling zonder daar iets van te beleven of er deel aan te hebben.

x Wat is de beste houding bij overmacht: bijv. een vrouw ten opzichte van meerdere mannen die haar dreigen te verkrachten?

- Ja, het klinkt misschien een beetje cru wanneer ik het zeg. Maar in dat geval zeg je: nou, kom maar op jongens, maar hou er wel rekening mee dat je instrumenten dan ook van mij zijn. Ik heb al een mes bij me.

x Wat is de beste houding ten opzichte van een wild dier: tijger, krokodil?

- Wees niet bang. Wanneer het een katachtige betreft, beweeg u zo weinig mogelijk en beweeg u alleen op het ogenblik dat het dier

zich voor een sprong in de lucht bevind.

Wanneer het u twee keer gemist heeft, terwijl u verder onbevreesd blijft staan, zal het over het algemeen zich afwenden, daar u geen geschikte prooi bent.

Hongerige dieren zullen u ev. op deze wijze aanvallen.

Dieren die geen honger hebben zullen u, tenzij u zich snel en vluchtig beweegt en angst uitstraalt, dat is ook een geur, niet aanvallen en eenvoudig verder gaan.

x Waar komt angst (respectievelijk haat) voor mannen of voor vrouwen vandaan, (voor sexualiteit in het algemeen)?

- Angst of haat, ja. Angst en haat bij mannen kan bijv. ontstaan als gevolg van zeer dominante moeders of tantes. Het is heel eigenaardig, maar deze jeugdervaringen hebben dan later een sterke invloed op de houding ten aanzien van het andere geslacht.

Over het algemeen kan verder worden gesteld dat de vrouw in feite bang is voor de man, en daardoor een meerwaardigheid probeert te bewijzen die ze in feite al bezit. Het resultaat daarvan is dat de man haar strijdlustige benadering begint te vrezen en daardoor feitelijk zo repressief gaat handelen als de vrouw in haar veronderstellingen dus mogelijk had geacht. Ze ziet dan haar eigen gelijk bewezen en wordt daardoor veel agressiever.

U ziet: in derg. gevallen is het ook weer een opzweepings-proces waarbij een redelijk elkaar benaderen over het algemeen ook een redelijke mogelijkheid tot samenleving, waardering en samenwerking geeft.

x Waaruit stamt de angst tot naaktlopen (bij dieren ontbreekt die)? En omgekeerd: waar komt de ergenis van anderen vandaan, die zich daaraan storen?

- De meeste mensen hebben het gevoel dat ze zich in een zo paradijselijke staat niet mogen vertonen omdat dat kerkelijk wordt afgekeurd. Ze zoeken dus een vervangend vlijgeblad te vinden om tenminste de ergste schade te verhullen.

Anderen voelen zich gestimuleerd door de naaktheid die zij aanschouwen en zijn bevreesd hierdoor in een toestand van zondige gedachten en mogelijke daden terecht te komen. Het is opvallend dat in het verleden vooral geestelijken die zelf van zwemmen hielden ontzettend lang hebben gepredikt dat gemengd zwemmen zondig was. En dat is heel begrijpelijk want zij waren bevreesd dat gemengd zwemmen bij hen de opstandigheid des vleses zou verhogen.

x Bij elke lezing waarschuwt u om zelf na te denken over de dingen die gezegd worden.

Op welke gevaren doelt u bij onvoldoende zelf nadenken?

- Nou dat is heel eenvoudig: wanneer u niet nadenkt en u hoort, zoals dat gemiddeld het geval is, ongeveer 10% van het gesprokene zodanig dat u het onthoudt, dan bent u geneigd op die 10% die u gehoord hebt een reeks veronderstellingen te baseren, die volgens u waar zijn en dus niet meer aangevochten kunnen worden. Dientengevolge verkeert u in een toestand waarbij u met een hoeveelheid gegevens van niet meer dan 10% ten aanzien van het geheel, beslissingen neemt die het geheel betreffen, en als gevolg een weer-slag hebben op uw eigen beleving.

Wanneer u zelf nadenkt echter, ontstaat in uzelf een beeld waarover u verder na kunt denken, dat u dus aan de praktijk van uw eigen leven kunt toetsen, en daarmee kunt u dan inderdaad uw eigen gedrag, uw eigen beleven, beïnvloeden en veranderen en daardoor komen tot een grotere verdraagzaamheid, naar wij hopen, dan u bij een alleen klakkeloos aanvaarden ooit zou kunnen opbrengen.

Ja, vrienden, dan zijn we door de schriftelijke vragen heen en het is tamelijk laat geworden ondertussen. Ik heb mijn best wel gedaan, maar ik wil toch niet alle mondelinge vragen zondermeer de pas afsnijden. Ik zal er nog drie beantwoorden.

x U had het daarnet over een ingenieur die schrok van een vorm van psycho-kinese. Wordt dat veroorzaakt door ectoplasma of is dat een andere oorzaak?

- Ik had het niet over psycho-kinese maar telekinese. Dat komt overigens wel op hetzelfde neer hoor.

Psycho-kinese kan door vele factoren worden veroorzaakt o.a. door het ingrijpen van andere persoonlijkheden onder de concentratie of wil van degeen die het verschijnsel veroorzaakt.

Tele-kinese is echter altijd een uitstulping van een zeker plasma, waardoor een krachtveld wordt gevormd en zwaartekracht voor een deel geneutraliseerd kan worden, zodat verplaatsingen mogelijk worden van veel grotere gewichten dan lichamelijk ooit verplaatst kunnen worden.

x Ik heb geen vraag maar ik wilde alleen, omdat ik het voor de eerste keer vanavond meemaakte, u hartelijk bedanken want ik ben er een hoop wijzer van geworden.

- Laat ik die hoop met u delen.

x Veel mensen hebben in voor- en najaar last van depressies en angsten. Hoe komt dat en wat is er tegen te doen?

- Wanneer u dat inderdaad hebt, en juist in die tijden, dan betekent het dat u vatbaar bent voor de wisseling van levensritme die zowel in voor- als najaar voor iedereen geschiedt. Bij dieren zie je het makkelijk, die verharren erbij.

Wanneer dat het geval is zou ik u het volgende willen raden. In een periode van zomer en in de stilte van de winter, wanneer deze invloeden u normaal niet beroeren, concentreer u op uw eigen innerlijk. Probeer u voor te stellen dat in u een kracht, een lichtbron is. Wanneer u dan die depressie voelt naderen, denk aan deze bron. Bent u er aan gewend, dan zult u ontdekken dat u daardoor ook in voor- en najaar, zonniger kunt zijn dan het nederlandse klimaat ooit is geweest.

SLOTBESCHOUWING

Ik zou u nog dit willen zeggen: zo nu en dan angst hebben is normaal. Je door een angst laten beheersen is niet normaal. Als je een angst hebt is het een waarschuwing.

Wanneer u geestelijke factoren als oorzaak ziet, realiseer u dat elke invloed van buitenaf die negatief is, door uw innerlijke rust kan worden teruggekaatst. U bent alleen aantastbaar voor schrikbeelden, wanneer u zich daardoor laat verrassen en overheersen. Schrikbeelden worden naar de originator, geest of stof, teruggezonden op het ogenblik dat u innerlijk volledig rustig en vredig bent.

Probeer daarom elke dag een klein beetje aan innerlijke rust en vrede te wijden. Mediteer wat, of lees wat, of luister naar een goed muziekstuk. Probeer die vrede dan, wanneer u ze gevoelt, een ogenblik werkelijk te beseffen, er in onder te gaan. U hebt het beste verweermiddel tegen alle angsten en fobieën die niet zinvol zijn.

Mag ik u aan het volgende herinneren:

De mens lijdt nog het meest
door het lijden dat hij vreest,
maar dat nimmer op komt dagen,
zo heeft hij meer te dragen
dan God te dragen geeft.

Goedenavond.